

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 05 noiembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Manole Constantin Xxxx, născut la xxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxx, domiciliat în mun. xxx, str. xxxx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.02.2013 – 05.11.2014 (prima instanță);
2. 01.12.2014 – 07.09.2016 (instanța de apel);
3. 02.12.2016 – 14.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 05 noiembrie 2014, Manole Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 238 și 335 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 238 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale;

- 335 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin concurs parțial al pedepselor aplicate, lui Manole Constantin i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de amendă - 1600 unități convenționale.

Acțiunea civilă intentată de BC „FinComBank” SA, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Manole Constantin la începutul anului 2008, activând în calitate de contabil la SC „Maviprim-Com” SRL, urmărind scopul obținerii unui credit în condiții avantajoase, din motiv de profit, din intenție directă, la 17.03.2008 a încheiat din numele SC „Maviprim-Com” SRL cu BC „FinComBank” SA, cinci contracte de credit, și anume nr. B JL 42 pentru suma de 1075000 MDL; nr. B JL 43 pentru suma de 1620000 MDL; nr. B JL 44 pentru suma de 325000 MDL; nr. B JL 45 pentru suma de 865000 MDL și nr. B JL 46 pentru suma de 765000 MDL, în total - 4650000 MDL, sumă predestinată pentru procurarea a cinci unități de transport de model „KAMAZ 45143-012-15” în cuplu cu remorci de model „NEFAZ 8650-012-05”. La baza încheierii contractelor de creditare, Manole Constantin a prezentat contractul fals de vânzare-cumpărare nr. 2 din 29.01.2008, care nu exista, încheiat între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL, în care era indicat precum că suma totală de procurare a celor 5 unități de transport în cuplu cu remorci constituia 5570000 MDL, iar diferența de 820000 MDL urma a fi achitată de beneficiarul creditului.

În realitate, între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL la 18.02.2008 a fost încheiat contractul cu nr. 3 privind vânzarea-cumpărarea a 5 unități de transport de model „Kamaz” în cuplu cu remorci în sumă totală de 4650000 MDL și nu 5570000 MDL, adică unitățile de transport au fost achitate integral din contul creditului oferit fără aportul agentului economic, iar în scopul tăinuirii existenței contractului de vânzare-cumpărare nr. 3 din 18.02.2008, Manole Constantin, din numele SC „Maviprim-Com” SRL a prezentat BC „FinComBank” SA factura fiscală falsă cu seria SX 4582324 din 21.07.2008, conform căreia ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL în contul diferenței de 820000 MDL ar fi livrat către SC „Maviprim-Com” SRL rapiță în sumă totală de 870800 MDL.

Până la moment, SC „Maviprim-Com” SRL nu și-a onorat obligațiunile asumate și n-a restituit nici o parte din creditul obținut ilegal, astfel, cauzând BC „FinComBank” SA prejudiciu material în sumă totală de 4650000 MDL.

2.1. Tot el, la începutul anului 2008, activând în calitate de contabil la SC „Maviprim-Com” SRL, fiind persoană cu răspundere materială implicată în gestionarea întreprinderii, urmărind scopul obținerii unui credit în condiții avantajoase, din motiv de profit, din intenție directă, la 17.03.2008 din numele SC „Maviprim-Com” SRL a încheiat cu BC „FinComBank” SA, 5 contracte de credit, și anume: nr. B JL 42 pentru suma de 1075000 MDL; nr. B JL 43 pentru suma de 1620000 MDL; nr. B JL 44 pentru suma de 325000 MDL; nr. B JL 45 pentru suma de 865000 MDL; nr. B JL 46 pentru suma de 765000 MDL, în total 4650000 MDL, predestinată pentru procurarea a 5 unități de transport de model „Kamaz” în cuplu cu remorci de model „Nefaz”. La baza încheierii contractelor de creditare, Manole Constantin a prezentat contractul nr. 2 din 29.01.2008 de vânzare-cumpărare fals, care nu exista, încheiat între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz”

SRL, în care era indicat precum că suma totală de procurare a celor 5 unități de transport în cuplu cu remorci constituia 5570000 MDL, iar diferența de 820000 MDL urma a fi achitată de beneficiarul creditului.

În realitate, între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL la 18.02.2008 a fost încheiat contractul cu nr. 3 privind vânzarea-cumpărarea a 5 unități de transport de model „Kamaz” în cuplu cu remorci în sumă totală de 4650000 MDL și nu 5570000 MDL, adică unitățile de transport au fost achitate integral din contul creditului oferit fără aportul agentului economic, iar în scopul tăinuirii existenței contractului de vânzare-cumpărare nr. 3 din 18.02.2008, Manole Constantin, din numele SC „Maviprim-Com” SRL a prezentat BC „FinComBank” SA factura fiscală falsă cu seria SX 4582324 din 21.07.2008, conform căreia ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL în contul diferenței de 820000 MDL, ar fi livrat către SC „Maviprim-Com” SRL rapiță în sumă totală de 870800 MDL.

Până la moment, SC „Maviprim-Com” SRL nu și-a onorat obligațiunile asumate și n-a restituit nici-o parte din creditul obținut ilegal, astfel, cauzând BC „FinComBank” SA prejudicii materiale în sumă totală 4650000 MDL.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Manole Constantin:

- în primul episod, în baza art. 238 Cod penal, dobândirea creditului prin înșelăciune, adică prezentarea cu bună-știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit în condiții avantajoase, cu cauzarea instituției financiare a daunei în mărime mai mare de 500 unități convenționale;

- în al doilea episod, în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către persoana care gestionează o organizație comercială, ori care lucrează pentru o astfel de organizație, a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul Belinschi Vitalie, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Manole Constantin să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 238 Cod penal, de 4 ani închisoare, iar în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, de 3 ani închisoare și pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu admiterea acțiunii civile intentate de BC „FinComBank” SA, invocând că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă prea blândă.

3.2. Inculpatul Manole Constantin, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor imputate, invocând că:

- de către partea acuzării nu au fost prezentate probe cu caracter pertinent și veridice ce ar demonstra, că tocmai el a comis pretinsele fapte;

- au fost comise mai multe erori de ordin procedural, care determină nulitatea absolută a actelor procesuale în sensul art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală și anume: procesul verbal de percheziție din 16.06.2011 cu actele ridicate; procesul verbal de ridicare a documentelor din 20.06.2011 de la ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și din 21.06.2011 de la BC „FinComBank” SA, ce au fost efectuate cu încălcarea prevederilor art. 127 alin. (3) Cod de procedură penală, adică în lipsa reprezentantului SC „Maviprim-Com” SRL, punând la îndoială depistarea ulterioară a pretinsului contract fals, deși până la eliberarea creditului a fost verificat și cercetat tot setul de documente solicitate de instituția bancară, nefiind înaintate careva pretenții referitor la autenticitatea lor, expunându-și dezacordul cu suma solicitată pentru încasare, ținând cont că în ordinea executării hotărârii instanței economice, au fost sechestrate mai multe încăperi și mijloace de transport ce au servit obiectul gajului la acordarea creditului, sumele dobândite în rezultatul înstrăinării lor, fiind restituite în vederea rambursării creditului.

3.3. Avocatul Caraiman Marianna în numele inculpatului Manole Constantin, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acesta să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 238, 335 alin. (1) Cod penal, invocând în motivare că:

- prima instanță nu a apreciat obiectiv declarațiile inculpatului Manole Constantin ce a negat comiterea faptelor imputate, fără a ține cont de derogările admise de către partea acuzării la întocmirea învinuirii din rechizitoriu, ce nu corespunde cerințelor art. 281 și 296 Cod de procedură penală, acestea neconținând date concrete, locul, mijloacele și modul de dobândire a creditului prin înșelăciune, adică prezentarea cu bună-știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit fals;

- au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO, or în speța dată, lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii incriminate, pretinsul contract fals nefiind consemnat de către inculpat ca persoană fizică, ci de către reprezentanții persoanei juridice SC „Maviprim-Com” SRL, în cauză nefiind acumulate probe ce ar confirma, că Manole Constantin a acționat în interes propriu în calitate de contabil al SC „Maviprim-Com” SRL, oferind informații false la bancă în vederea obținerii unui credit, angajații instituției bancare fiind cei care urmează să poarte răspunderea pentru acceptarea setului de documente, unele dintre care se pretind a fi false.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2016, apelurile declarate de inculpatul Manole Constantin și de către avocatul Caraiman Marianna în numele acestuia, au fost respinse ca nefondate.

Prin aceeași decizie, din alte motive a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre în latura penală,

prin care Manole Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal (redacția legii din 2003 de până la modificările din 2010), fiindu-i stabilită pedeapsa amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

La fel, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, Manole Constantin a fost liberat de răspunderea penală în baza art. 335 alin. (1) Cod penal (în redacția legii din 2003, de până la modificările din 2011), cu încetarea procesului penal în temeiul art. 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă, au fost menținute fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând argumentele invocate în apelurile declarate și reluând cercetarea judecătorească, în vederea cercetării suplimentare a bazei probante administrate în instanța de apel a persoanelor propuse de părți, a constatat că deși inculpatul Manole Constantin nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, prima instanță corect la baza vinovăției acestuia a pus cumulul de probe, verificat și în ședința instanței de apel, cum ar fi:

- declarațiile reprezentantului BC „FinComBank” SA, Starțun Ion, martorilor Levcovschi Vitali, Tanas Victor, audiați în prima instanță și în instanța de apel, în privința cărora instanța de apel a reținut că acestea demonstrează dobândirea prin înșelăciune de către SC ”Maviprim-Com” SRL de la BC „FinComBank” SA a împrumutului bancar în sumă de 4650000 MDL pentru procurarea autobasculantelor de model „Kamaz” în complet cu remorci de model „Nefaz”, prin prezentarea unui contract fals și inexistent cu nr. 2 din 29.01.2008, cum, că încheiat cu ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL la sumă de 5470000 MDL, astfel ducând în eroare instituția bancară referitor la aportul de 20% a beneficiarului de credit, pe când de facto, între cei din urmă a fost încheiat contractul nr. 3 din 18.02.2008 la suma de 4650000 MDL, astfel instituția bancară acoperind integral costul mijloacelor de transport, fără aportul beneficiarului, ceea ce vine în contradicție cu condiția de bază a contractelor de credit, din numele persoanei juridice SC „Maviprim- Com” SRL respectivele contracte fiind semnate de către Manole Vitalie în calitate de administrator și de inculpatul Manole Constantin în calitate de contabil-șef, primul fiind scos de sub urmărirea penală pe motiv că de gestionarea întreprinderii s-a ocupat inculpatul, care a și beneficiat de sumele de credit.

Totodată, instanța de apel a reținut că vinovăția lui Manole Constantin în comiterea infracțiunilor imputate se mai confirmă și prin probele materiale administrate la prezenta cauză penală, cum ar fi:

- cererea reprezentantului BC „Fincombank” SA, Starțun Ion, privind pornirea urmăririi penale în privința factorilor de decizie al SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM

„Centrul Auto Kamaz” SRL, pentru dobândirea creditului prin prezentarea documentelor false (f.d. 30-32, 36-37, vol. I);

- contractele încheiate între Banca de Finanțe și Comerț SA și SC ”Maviprim-Com” SRL, privind acordarea creditului în scopul procurării a cinci autocamioane de model KAMAZ în complet cu remorca de model „NEFAZ”: nr. 42 din 17.03.2008 la suma de 1075000 MDL (f.d. 38-42, vol. I); nr. 43 din 17.03.2008 la suma de 1620000 MDL (f.d. 44-49, vol. I); nr. 44 din 17.03.2008 la suma de 325000 MDL (f.d. 50-55, vol. I); nr. 45 din 17.03.2008 la suma de 865000 MDL (f.d. 56-61, vol. I) și nr. 46 din 17.03.2008 la suma de 765000 MDL (f.d. 62-67, vol. I) din numele debitorului, fiind consemnate de către Manole Vitalie în calitate de director și Manole Constantin în calitate de contabil-șef (f.d. 192-202 vol. I);

- contractul nr. 2 din 29.01.2008 încheiat între ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL, privind vânzarea - cumpărarea a cinci autobasculante de model KAMAZ - 45143 - 012 - 15 în cuplu cu remorca NEFAZ - 8560 - 012 - 03, în valoare totală de 5470000 MDL, inclusiv TVA - 20% (f.d. 68, vol. I);

- contractul nr. 3 din 18.02.2008 încheiat între ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL de vânzare - cumpărare a cinci autobasculante de model KAMAZ - 45143 - 012 - 15 în cuplu cu remorca NEFAZ - 8560 - 012 - 03, în valoare totală de 4650000 MDL, inclusiv TVA - 20% (f.d. 69, 87, vol. I);

- factură fiscală cu seria SX1938683 din 09.04.2008 ce confirmă furnizarea de către ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL către SC „Maviprim-Com” SRL a două autobasculante de model KAMAZ - 45143 în complet cu remorca NEFAZ - 8560 (f.d. 70, vol. I) și cea cu seria SX1938807 din 06.05.2008 privind furnizarea încă a trei autobasculante în complet cu remorca (f.d. 71, 170-171, vol. I);

- factură fiscală seria nr. SX4582324 din 17.07.2008 privind furnizarea de către ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL către „Maviprim-Com” SRL a rapiței în sumă totală de 870800 MDL (f.d. 72, vol. I);

- contractul de vânzare-cumpărare cu nr. 02/07-4 din 02.07.2008 încheiat între ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL privind procurarea a 174160 kg de rapiță, cu prețul unei tone de 5000 MDL, în valoare totală de 870800 MDL (f.d. 73-74, vol. I);

- factura fiscală cu seria SX4582324 din 21.07.2008 privind furnizarea de către ÎM „Centrul Auto Kamaz” către SC „Maviprim-Com” SRL a complectăției (f.d. 81, vol. I);

- actele de verificare reciprocă dintre ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL de la 01.01.2009 pînă la 31.12.2009, precum și de la 01.01.2008 pînă la 31.12.2008 (f.d. 82-83; 84-85 vol. I);

- contractul nr. 2 din 05.02.2008 dintre ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și „Moldcărbune” SRL, privind vânzarea-cumpărarea a două unități de autobasculantă de model KAMAZ - 6520 - 006 și de model KAMAZ - 45143 - 013 -15 în cuplu cu

remorcă de model NEFAZ - 8560 - 012 - 02 în valoare totală de 2751000 MDL, inclusiv TVA - 20% (f.d. 86, vol. I);

- copiile bonurilor de plată (f.d. 90-95, vol. I)
- informația despre înregistrarea contribuabilului ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL ca persoană juridică, conducător fiind Tanas Victor (f.d. 103-104, vol. I);
- procesul verbal de audiere a lui Manole Constantin în calitate de bănuțit, în care a negat dobândirea prin înșelăciune a creditului și aplicarea semnăturii pe contractele de credit (f.d. 154, vol. I);
- procura din 28.10.2004 autentificată la 28.10.2004 de către notarul Popovici Maria și înregistrată în registrul actelor notariale sub nr. 3699, prin care Manole Vitalie i-a încredințat lui Manole Constantin toate împuternicirile în vederea gestionării SC „Maviprim-Com” SRL, inclusiv de a încheia diferite tipuri de contracte, precum și de a semna diferite dispoziții, procesul verbal din 17.06.2011 de ridicare a procurii de la Manole Constantin (f.d. 160-161, vol. I);
- confirmarea ce atestă încheierea dintre ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL a contractului nr. 3 din 18.02.2008 de vânzare-cumpărare a cinci autobasculante cu remorcă în complet și nu cel cu nr. 2 din 29.01.2008 (f.d. 183, vol. I);
- procesul verbal de ridicare din 21.06.2011, potrivit căruia de la Levcovschi Vitali au fost ridicate un șir de acte (f.d. 185-186, vol. I);
- ordinele de plată ce atestă transferurile de la SC „Maviprim-Com” SRL către ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL pentru procurarea unităților de transport (f.d. 187-191 vol. I, 22-28 vol. II);
- încheierile judecătorești cu privire la autorizarea efectuării perchezițiilor (f.d. 17, 79, 90, 102 vol. II);
- procesele verbale de percheziție din 16.06.2011 (f.d. 18-21, 85, 87, 91-92; vol. II);
- ordinele de plată (f.d. 22-28, vol. II);
- procesul verbal de ridicare din 16.06.2011 (f.d. 74, vol. II);
- înștiințare, potrivit căreia de către directorul SC „Agromacom-Invest” SRL, directorul SRL „VectraImpex” și directorul SC „Maviprim-Com” SRL s-a solicitat eliberarea documentelor contabile, ce au fost ridicate de către colaboratorii DUP al MAI din cabinetul nr. 5 din str. Benderului 6 (f.d. 75, vol. II);
- actele ridicate în cadrul efectuării percheziției la oficiul SC „Maviprim-Com” SRL amplasat în mun. Bălți, st. 31 August, 20-B (f.d. 103-113, vol. II);
- hotărârea și titlul executoriu eliberat în baza hotărârii Judecătoriei Economice de circumscripție Chișinău nr. 2e-2805/11 din 03.03.2011, privind transmiterea către SA „Banca de Finanțe și Comerț” a bunurilor gajate în baza contractelor de gaj și credit încheiate cu SC „Maviprim-Com” SRL, inclusiv și a celor cinci autobasculante în complet cu remorci (f.d. 96, 250 vol. II);

- ordonanța din 15.09.2011 de scoatere a lui Manole Vitalie de sub urmărirea penală, din motiv că de activitatea SRL „Maviprim-Com” SRL se ocupa fratele său Manole Constantin (f.d. 114 vol. II);

- acțiunea civilă intentată de către președintele BC „FinComBank”, SA Hovorostovschii Victor, în valoare totală de 6112395, 94 lei (f.d. 194-195, vol. II).

Prin urmare, în urma cercetării suplimentare a probelor enumerate, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatului Manole Constantin sunt prezente elementele infracțiunii, prevăzută de art. 238 Cod penal „*dobândirea prin înșelăciune a creditului*”, manifestată prin faptul, că activând în calitate de contabil la SC „Maviprim-Com” SRL și urmărind scopul obținerii unui credit în condiții avantajoase, din motiv de profit și cu intenție directă, în ziua de 17.03.2008 a încheiat din numele SC „Maviprim-Com” SRL cu BC „FinComBank” SA, cinci contracte de credit: nr. BJL 42 pentru suma de 1075000 MDL; nr. BJL 43 pentru suma de 1620000 MDL; nr. BJL 44 pentru suma de 325000 MDL; nr. BJL 45 pentru suma de 865000 MDL și nr. BJL 46 pentru suma de 765000 MDL, în total la suma de 4650000 MDL, ce erau predestinați pentru procurarea a cinci autocamioane de model „KAMAZ 45143-012-15” în cuplu cu remorci de model „NEFAZ 8650-012-05”, la baza contractelor de creditare fiind prezentat un contract fals și inexistent cu nr. 2 din 29.01.2008 de vânzare-cumpărare, cum, că încheiat între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL referitor la procurarea celor cinci unități de transport în cuplu cu remorci la suma totală de 5570000 MDL, diferența de 820000 MDL, urmând a fi achitată de beneficiarul creditului. Însă, între SC „Maviprim-Com” SRL și ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL la data de 18.02.2008 a fost încheiat un alt contract cu nr. 3, privind procurarea a celor cinci autocamioane de model „Kamaz” în cuplu cu remorci la suma totală de 4650000 MDL și nu 5570000 MDL, acestea fiind achitate integral din contul creditului oferit fără aportul agentului economic, iar în scopul tănuirii existenței contractului de vânzare-cumpărare nr. 3 din 18.02.2008, Manole Constantin, din numele SC „Maviprim-Com” SRL a prezentat BC „FinComBank” SA, factura fiscală falsă seria SX 4582324 din 21.07.2008, conform căreia ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL în contul diferenței de 820000 MDL ar fi livrat către SC „Maviprim-Com” SRL rapiță în sumă totală de 870800 MDL. Ca rezultat SC „Maviprim-Com” SRL nu și-a onorat obligațiunile asumate și n-a restituit nici o parte din creditul obținut ilegal, astfel, cauzând BC „FinComBank” SA prejudiciu material în sumă totală 4650000 MDL.

La fel, instanța de apel a menționat că pentru dobândirea creditului bancar în valoare totală de 4650000 MDL, acesta a prezentat din numele persoanei juridice pe care o gestiona în baza procurii eliberate de către administratorul SC „Maviprim-Com” SRL, a contractului fals și inexistent cu nr. 2 din 29.01.2008, încheiat cum, că pentru procurarea a cinci unități de transport în complex cu remorca la preț de

5470000 MDL, ce a stat la baza contractelor de credit și respectiv la eliberarea mijloacelor bănești, ducând astfel în eroare instituția bancară, care conform condițiilor contractuale a achitat integral suma lor, deși urma să achite doar 80%, celelalte 20% urmând a fi achitate de către beneficiarul creditului, care de facto a procurat mijloacele de transport în baza contractului nr. 3 din 18.02.2008 la suma de 4650000 lei, fapt prin care a cauzat BC „FinComBank” SA daună materială considerabilă.

Astfel, instanța de apel cu referire la argumentele invocate de partea apărării, a menționat că faptul nerecunoașterii vinovăției de către Manole Constantin și declarația acestuia că vinovat de comiterea acestor fapte ar fi fratele inculpatului, Manole Vitalie, nu este altceva decât o tentativă de evitare a răspunderii penale pentru faptele comise, or atât persoanele audiate pe caz, cât și probele materiale nominalizate, denotă aportul direct al acestuia la faptele comise, inclusiv prin furnizarea autobasculantelor de la realizator, după achitarea costului lor în baza bonurilor de plată, la fel de el semnate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că nu este prezent nici un motiv ce ar justifica efectuarea unei expertize grafoscopice, or contractul nr. 2 s-a dovedit a fi inexistent, iar modalitatea de întocmire și apoi de anulare a acestuia a fost expusă de către martorul Tanas Victor.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea privind declararea nulității absolute, conform art. 251 Cod de procedură penală, a perchezițiilor la domiciliu și sediile oficiului, argumentând că aceasta este lipsită de temei procesual, or corectitudinea efectuării acesteia, precum și rezultatele ei, urmau a fi contestate în ordinea procesual penală îndată după petrecerea ei, ceea ce nu s-a făcut în cazul dat, decăzând în sensul art. 230 alin. (1) Cod de procedură penală, de posibilitatea invocării respectivelor argumente. De altfel, instanța de apel a mai notat că preținsele încălcări nu fac parte din categoria celor ce determină în sensul alin. (2) a normei vizate nulitatea lor absolută.

La fel, instanța de apel a mai reținut că nu poate fi acceptată solicitarea privind recunoașterea inadmisibilității probelor acumulate pe caz, conform art. 94-95 Cod de procedură penală, inclusiv a celor ridicate în cadrul perchezițiilor, din motiv că nu există o hotărâre judecătorească ce ar declara nulitatea actelor procesuale, perchezițiile fiind autorizate în modul stabilit de către judecătorul de instrucție, iar alt temei plauzibil care ar determina inadmisibilitatea probelor, partea apărării nu a invocat.

Instanța de apel a mai notat că susține constatarea primei instanțe, prin care aceasta a apreciat critic declarațiile martorilor Janu Anatolie și Cazmirciuc Angela, acestea fiind în contradicție cu restul probelor acumulate în cauză și au doar scopul de al ajuta pe inculpat să evite tragerea la răspundere penală.

Referitor la necorespunderea conținutului învinuirii formulate, cerințelor art. 281 și 296 Cod de procedură penală, în ce privește constatarea certă a circumstanțelor cauzei, instanța de apel a menționat că la finisarea urmăririi penale careva obiecții în acest sens n-au fost invocate, învinuirea adusă inculpatului fiind una clară în sensul art. 6 a Convenției.

Cît privește afirmațiile apărării privind lipsa elementelor infracțiunilor imputate în aspectul laturii obiective, subiective și a subiectului infracțiunii, instanța de apel a atestat că nu pot fi reținute, argumentând în acest sens că prin probele nominalizate supra, se confirmă latura obiectivă, manifestată prin acțiunile întreprinse de către inculpat în vederea dobândirii creditului bancar din numele persoanei juridice, or ca persoană fizică el nu putea beneficia de această sumă, precum și intenția cu care a acționat în vederea dobândirii prin abuz de încredere și înșelăciune a acestui credit bancar, ducând în eroare instituția bancară prin prezentarea unui contract fals, sau inexistent, precum e formulat în învinuire, ce în realitate nu a fost încheiat între doi agenți economici, formularul acestuia fiind dobândit de el prin metoda nominalizată de martorul Tanas Victor, fapt de care inculpatul era absolut conștient, inclusiv și prin includerea în conținutul respectivului act a unor date false referitor la valoarea contractului de 5470000 MDL, pe când, de fapt respectiva sumă conform contractului autentic nr. 3, se evaluează la 4650000 MDL. Totodată, intenția dobândirii acestui credit, a fost realizată de inculpat prin procurarea camioanelor fără achitarea din contul persoanei juridice a 20 % din costul lor, condiție obligatorie prevăzută de contractul de împrumut, el fiind cel care s-a folosit de exploatarea respectivelor unități de transport, fapt confirmat prin depozițiile fratelui său Manole Vitalie, ce a fost scos pe aceste temeieri de sub urmărirea penală.

Instanța de apel a mai relatat că nu poate fi acceptată concluzia apărării referitor la lipsa oricărui efect juridic a semnăturii depuse de inculpat pe contractele de credit din numele contabilului-șef, or cea de-a doua semnătură contează la prezentarea actelor contabile și eliberarea mijloacelor bănești, circulația potrivit destinației cărora urma tocmai de inculpat a fi verificată, inclusiv și cea ce atestă posibilitatea acoperirii lui, inculpatul fiind cel care a asigurat rambursarea creditului. Astfel, SC „Maviprim-Com” SRL n-ar fi beneficiat de mijloacele bănești, în cazul în care conținutul contractelor de creditare nu ar fi întrunit forma cerută, inclusiv prin aplicarea semnăturii din numele contabilului-șef, iar consemnarea lor de către Manole Constantin în timp ce nu ocupa respectiva funcție, cu atât mai mult denotă inducerea instituției bancare în eroare în vederea atingerii cu orice preț a scopului final de dobândire a creditului bancar prin înșelăciune și abuz de încredere, de altfel credibilitatea lui ca client a băncii fiind confirmată prin declarațiile reprezentanților ei.

Cu referire la comiterea de către Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a notat că prima instanță corect a constatat că aceasta a fost săvârșită de inculpat, însă la data pronunțării prezentei decizii, au expirat termenele prescripției atragerii inculpatului Manole Constantin la răspunderea penală pe art. 335 alin. (1) Cod penal, și astfel a conchis încetarea procesului penal în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Cât privește solicitarea procurorului privind înăsprirea pedepsei penale, instanța de apel a respins-o, relatând că prima instanță a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și corejare a celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt caracterul prejudiciabil a faptelor comise și urmările survenite, în raport cu persoana celui vinovat care este la prima abatere de la legea penală, săvârșind cu intenție două infracțiuni ce fac parte din categoria celor mai puțin grave, caracteristica lui pozitivă de la locul de muncă și de trai, precum și prezența la întreținere a doi copii minori, fapt pentru care este oportună pedeapsa amenzii aplicate lui, considerând-o a fi una utilă și benefică pentru executare și corectare, asigurând posibilitatea rambursării creditului din contul activității desfășurate, concomitent urmărind scopul prevenirii continuării activității criminale și restabilind echilibrul dintre normele de conduită socială, stabilite într-un stat democratic și restricțiile impuse de lege. Pe când pedeapsa închisorii reieșind din împrejurările cauzei, nu-și va atinge scopul propus, devenind mult prea drastică în raport cu faptele comise de el.

La fel, instanța de apel a conchis că este corectă și soluția primei instanțe în latura civilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procurorul în procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, care indicând ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând în motivare că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel eronat a indicat, că prima instanță a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, în raport cu persoana celui vinovat, fapt pentru care a conchis a fi oportună pedeapsa amenzii, considerând-o exagerat a fi una utilă și benefică pentru executare și corectare, precum și asigurarea posibilității rambursării creditului din contul activității desfășurate, concomitent urmărind scopul prevenirii continuării activității criminale și restabilind echilibrul dintre normele de conduită socială, stabilite într-un stat democratic și restricțiile impuse de lege;

- inculpatul Manole Constantin a comis două infracțiuni, dintre care una este gravă și nicidecum nu sunt două mai puțin grave, cum a reținut instanța de apel nu este caracterizat pozitiv la locul de trai, dar este indicat doar, că careva plângeri în privința lui nu au parvenit, caracteristica de la locul de muncă nu poate fi luată în considerare, or, acolo, inculpatul deține una din funcțiile de conducere, nu a recunoscut faptele incriminate, nu a restituit paguba cauzată prin actele infracționale și nu are la întreținere careva persoane. De aceea aceste circumstanțe sunt suficiente pentru stabilirea pedepsei închisorii;

- pedeapsa cu amenda, stabilită inculpatului de instanța de apel, n-a fost individualizată corect și nu în destulă măsură, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare, or aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni;

- instanța de apel, menținând neschimbată sentința primei instanțe în latura civilă, intentată în procesul penal de BC „FinComBank” SA, a ignorat prevederile art. 387 Cod de procedură penală, or, instanța de apel însăși a apreciat, că sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, pretenții confirmate de reprezentantul părții respective, care, destul de explicit, și-a argumentat poziția sa în instanță.

6.2. Avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Manole Constantin să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 238, 335 alin. (1) Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate, respingerea acțiunii civile intentate precum și declararea nulă a unui șir de acte procesuale, invocând că:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată, nefondată, inclusiv neargumentată, or prima instanță n-a dat o apreciere justă și nu s-a expus motivat asupra argumentelor apărării și inculpatului, susținute de probele acumulate și prezentate de avocat la cauza penală;

- prima instanță greșit în sentință, întâi a constatat fapta și vinovăția inculpatului, deși doar ulterior a descris și analizat probele;

- circumstanțele constatate de prima instanță în sentință nu corespund adevărului, deoarece contractele au fost încheiate și semnate de către directorul SC „Maviprim-com” SRL, Manole Vitalie, dar nu de Manole Constantin, care nici nu activa în calitate de contabil șef;

- în procura nr. 3699 (f.d. 161, vol. I), eliberată la 28.10.2004, se atestă că Manole Vitalie îl împuternicește pe Manole Constantin să reprezinte interesele SC „Maviprim-Com” SRL, pe un termen de 3 ani, adică pînă la 27.10.2007;

- prima instanță nu a examinat complet și obiectiv faptul dacă acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunilor imputate și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestor fapte;

- prima instanță a făcut o analiză abstractă și insuficientă a probelor, constatând ca fiind dovedită vina inculpatului, bazându-se doar pe presupuneri;

- lipsesc probe că Manole Constantin ar fi avut scopul de profit la obținerea creditului, or scopul de profit putea să îl aibă doar directorul SC „Maviprim-com” SRL, Manole Vitalie, care fiind debitorul, a încheiat personal contractul de credit cu banca, însă nu s-au prezentat careva probe pentru a se dovedi acest fapt;

- inculpatul Manole Constantin mizând pe faptul că dispune de împuterniciri de a reprezenta firma, la rugămintea directorului Manole Vitalie, care a spus la moment că a întocmit o altă procură de prelungire a împuternicirilor sale să reprezinte firma, a semnat în rubrica contabil șef, însă de fapt n-a exercitat niciodată funcția de contabil și/sau contabil șef al SC „Maviprim-com” SRL, însă credea la moment că dispune de împuterniciri după cum îl asigurase directorul Manole Vitalie, respectiv nu avea careva dubii în acest fapt, fiindcă ultimul este fratele său și avea încredere în el;

- inculpatul Manole Constantin s-a semnat și cu titlu de garant în favoarea băncii pentru creditul solicitat de către SC „MaviPrim – Com” SRL, dar nu cu titlu de contabil și/sau contabil șef;

- băncii i sau prezentat actele necesare pentru acordarea creditului, inclusiv factura fiscală falsă seria SX 4582324 din 21.07.2008 și contractul de vânzare - cumpărare a celor 5 unități de transport, încheiat cu ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL, nu de către contabilul Manole Constantin, dar de către directorul SC „MaviPrim - Com” SRL, Manole Vitalie, fapt ce se demonstrează prin declarațiile martorului Levcovschi Vitali, date în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată;

- anterior inculpatul Manole Constantin, a declarat că este contabil al întreprinderii SC „Maviprim - Com” SRL, deoarece a dorit să-1 apere pe fratele său - Manole Vitalie, care era directorul acesteia;

- pînă a semna în rubrica „contabil - șef”, a informat reprezentanții băncii că nu activează în funcție de contabil, însă aceștia i-au spus că semnarea în această rubrică este doar o formalitate;

- procurorul în actul de învinuire, se expune că contractul nr. 2 din 29.01.2008 nu există. Totodată, procurorul se expune în ordonanța de învinuire că contractul deja este fals, însă la dosar nu s-au prezentat careva probe, ce ar indica la falsificarea acestui contract, respectiv nu există careva raport de expertiză grafoscopică ce ar

demonstra faptul dat, iar asupra divergențelor cu privire la existența sau falsificării respectivului contract, nu s-a expus nici prima instanță, nici instanța de apel;

- instanța de apel, cât și prima instanță, s-au bazat ilegal numai pe declarațiile reprezentantului părții vătămate - BC „FinComBank”, Startun Ion și a martorului - Tanas Victor, care este directorul ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL;
- instanța de apel a respins neîntemeiat cererea părții apărării de la 25.03.2016, de efectuarea a expertizei grafoscopice, indicând că la materialele cauzei nu există în original contractul nr. 2 din 29.01.2008 de vânzare cumpărare fals, nici factura fiscală falsă seria SX nr. 4582324 din 21.07.2008, iar pe baza unor copii nu poate fi efectuată expertiza în cauză;
- instanța de judecată greșit a apreciat critic declarațiile martorilor Cazmirciuc Angela și Janu Anatolie, or acești martori au relatat că nimeni nu a văzut de unde au fost ridicate documentele;
- percheziția efectuată la SC „Maviprim-Com” SRL, a fost efectuată cu încălcări, la efectuarea acesteia nefiind prezent nici Manole Constantin, nici alt reprezentant al SC „Maviprim-Com” SRL, motiv din care aceasta este lovită de nulitate absolută conform prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, însă asupra acestor motive nici prima instanță, nici instanța de apel nu s-au expus asupra acestor ilegalități;
- instanța de apel, cât și prima instanță afirmă ilegal și neîntemeiat în decizie și sentință că, vinovăția inculpatului Manole Constantin se demonstrează prin procesele-verbale de ridicare a documentelor din 20.06.2011 de la ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și din 21.06.2011 de la BC „FinComBank” SA, deoarece inculpatul n-a participat la ridicarea acestor acte pentru a-și putea apăra interesele, inclusiv n-a avut posibilitatea să le conteste;
- e posibil că în timpul perchezițiilor s-au ridicat acte pregătite din timp, pentru a fi create artificial anumite circumstanțe, în scopul de pornire a urmăririi penale;
- contractul de vânzare - cumpărare a rapiței cât și cel cu nr. 2 din 29.01.2008, sunt niște copii - file xeroxate, care nu pot fi apreciate ca probe, deoarece nu se poate demonstra dacă asemenea acte au existat, inclusiv lipsește un raport de expertiză grafoscopică/grafologică, care ar demonstra autenticitatea acestor acte;
- reprezentantul părții vătămate Startun Ion duce în eroare instanța, deoarece declarațiile lui sunt diametral opuse cu cele ale martorului Levcovschi Vitali;
- constatările primei instanțe precum că SC „Maviprim - Com” SRL, pînă la moment nu și-a onorat obligațiunile asumate și nu a restituit nici o parte din suma creditului, nu corespund adevărului din considerent că în certificatul despre existența datoriei, la situația din 03.06.2013, care este anexat la materialele cauzei, se constată că din cele cinci credite primite de SC „Maviprim - Com” SRL, unul a fost restituit complet, două întoarse parțial și numai două au rămas nerambursate în

legătură cu apariția problemelor financiare, în legătură cu criza mondială economică, după anul 2008;

- partea civilă - SC „FinComBank” SA a înaintat deja acțiunea în instanța de judecată și a preluat bunurile gajate, iar hotărârea instanței - Judecătoria Economică de Circumscripție, este definitivă (f d. 94 - 99), și executată. Astfel, odată ce a fost deja examinată acțiunea civilă pe cazul dat, preluându-se bunurile gajate în contul datoriilor, nu mai poate a doua oară să fie examinată aceeași acțiune și să fie încasate repetat datoriile avute față de bancă;

- din toate circumstanțele pe cauza dată și conținutul rechizitoriului, inclusiv a sentinței, s-a ajuns la concluzia că vina inculpatului Manole Constantin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 238 și 335 alin. (1) Cod penal, n-a fost dovedită, deoarece probele administrate de acuzare pe cazul dat poartă un caracter formal, nu pot fi verificate din toate aspectele, complet și obiectiv, respectiv cele două așa numite probe ale acuzării copia contractului de vânzare - cumpărare (Rapiță) din 02.07.2008 și copia contractului sub nr. 2 din 29.01.2008 (f. d. 29, vol. II), care nu sunt recunoscute de inculpat, n-au un caracter concludent și veridic, inclusiv nu coroborează cu alte probe acumulate, iar cele administrate demonstrează nevinovăția inculpatului;

- în acțiunile inculpatului Manole Constantin, nu există elementele infracțiunilor imputate;

- inculpatului i-au fost încălcate dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, garantate de art. 6, respectiv 13 CEDO;

- prima instanță și instanța de apel, cât și procurorul, au încălcat grav dreptul inculpatului la un proces echitabil etc., inclusiv s-au admis cu bună știință încălcări a legislației procesual penale în faza urmăririi penale, respectiv instanța de fond și de apel fiind imparțiale și neobiective la cercetarea acestui caz;

- partea acuzării a încălcat prevederile art. 4 alin. (1) Cod penal, și împreună cu instanțele de fond, inclusiv și art. 6 alin. (1), (2) Cod penal;

- sentința a fost adoptată fără a fi motivată și argumentată concret la subiectul cauzei, respectiv puținele temeuri indicate în sentință sunt bazate pe niște fapte care sunt atât dubioase, cât și lipsite de careva probe concludente;

- prima instanță n-a luat în considerare faptul că, declarațiile inculpatului Manole Constantin în cumul cu celelalte probe administrate pe cauza penală în procesul judecării cauzei, sunt veridice și corespund circumstanțelor, sunt pertinente și coroborează cu probele prezentate de apărare, respectiv instanța a apreciat negativ declarațiile inculpatului în loc ca acestea să fie apreciate pozitiv, adică în defavoarea părții vătămate, deoarece faptele care nu pot fi dovedite în procesul penal și care se bazează pe presupuneri se tratează în mod obligatoriu în favoarea inculpatului, respectiv nu pot fi puse la baza unei hotărâri de învinuire sau a unei sentințe de condamnare;

- instanța de apel, cât și prima instanță neîntemeiat au apreciat negativ declarațiile martorilor apărării, pe motiv că circumstanțele expuse de ultimii au ca scop eschivarea inculpatului de la răspundere;

- instanța de apel, cât și instanța de fond, n-au dat o apreciere și/sau o contra argumentare completă și obiectivă asupra argumentelor apărării și inculpatului, susținute de probele acumulate la cauza penală, ceea ce este ilegal;

- în procesul judecării cauzei n-au fost prezentate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra direct sau indirect săvârșirea infracțiunilor imputate inculpatului;

- invocările instanței de apel, expuse în decizie, precum că vina inculpatului Manole Constantin, se probează prin contractele nr. 2, nr. 3, facturi fiscale, procura din 28.10.2004, etc., sunt niște presupuneri, or, xerocopiile nu pot fi considerate ca probe, iar procura numită a expirat pînă la presupusa infracțiune. Instanța de apel, mai pune la baza confirmării vinovăției inculpatului actele procesuale: - procesul verbal de ridicare din 21.06.2011, încheierile judecătorești cu privire la efectuarea perchezițiilor, etc., însă aceste acte nu confirmă vinovăția, dar confirmă că a avut loc asemenea eveniment ce ține de acțiunea procesuală și atât;

- lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, fiindcă inculpatul n-a prezentat careva documente/informații false, pentru a primi creditul în cauză, ci dimpotrivă s-a demonstrat că creditul a fost primit de către SC „Maviprim - Com” SRL, în persoana directorului Manole Vitalie, care a și prezentat actele băncii, etc. și contractele care se presupun a fi false, fapt confirmat de către reprezentantul băncii - martorul Levcovschi Vitali, respectiv inculpatul n-a avut atribuții de serviciu în calitate de contabil la obținerea creditului;

- lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, fiindcă inculpatul n-a comis careva acțiuni ce denotă că ar fi solicitat creditul etc., inclusiv n-a prezentat băncii careva acte de acordare a creditului, adică n-a avut și nici n-a existat careva intenție directă de a primi creditul, respectiv inculpatul nu a îndeplinit atribuții de serviciu în calitate de contabil la obținerea creditului;

- lipsește subiectul infracțiunii, și anume faptul că inculpatul Manole Constantin, este acuzat precum că, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 238 Cod penal, activând în funcție de contabil la SC „Maviprim-Com” SRL, însă după cum s-a stabilit, inculpatul n-a exercitat niciodată funcția de contabil și/sau contabil șef al SC „Maviprim-Com” SRL, fapt confirmat prin informația scrisă a IFS pe r-nul Rîșcani din 15.04.2015. sub nr. 79-1-154/869;

- lipsește și obiectul nemijlocit de bază al infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, care îl formează relațiile sociale din sfera activității de creditare;

- inculpatul Manole Constantin, n-a activat în funcție de contabil și/sau contabil șef la SC „Maviprim-Com” SRL, respectiv n-a gestionat această firmă, și nu a exercitat atribuții de serviciu în calitate de contabil la obținerea creditului,

respectiv nu poate fi debitor în sensul direct de obținere a creditului, iar faptul că a garantat obținerea acestui credit în favoarea directorului firmei - Manole Vitalie, nu poate constitui că a comis infracțiune, or actele le-a prezentat Manole Vitalie, tratativele cu banca tot ultimul le-a purtat;

- lipsește subiectul, latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, inculpatul Manole Constantin, n-a activat în funcția de contabil și/sau contabil șef la SC „Maviprim- Com” SRL, respectiv nu poate fi calificat ca un subiect activ prin calitatea de persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală și respectiv nu putea întreprinde acțiunile cuprinse de latura obiectivă a acestei infracțiuni și nu putea avea un careva interes material sau personal, lipsind astfel și obiectul juridic special al acestei infracțiuni, ce constă în buna funcționare a organizațiilor comerciale și altor organizații nestatale;

- reprezentantul părții vătămate – Starțun Ion, continuă să ducă în eroare instanța și anume: - în ședința din 25.03.2016 a prezentat instanței de apel trei fișe cu specimente, unde este aplicată semnătura inculpatului Manole Constantin în rubrica - „contabil șef”, iar în alta este aplicată semnătura în rubrica - „conducător”. Astfel, în fișa cu specimene de semnare și amprenta ștampilei, din 21.02.2006, unde titularul de cont este SC „Maviprim-Com” SRL, se constată că, prima semnătură îi aparține lui Manole Vitalie, care este semnat în rubrica „conducător”, iar a doua semnătură îi aparține inculpatului Manole Constantin, care este semnat în rubrica „contabil șef”. În fișa cu specimente de semnare și amprenta ștampilei;- din 05.03.2007, unde titularul de cont este SC „Unimoment-Impex” SRL, se constată că, prima semnătură îi aparține lui Manole Vitalie, care este semnat în rubrica „conducător”, iar a doua semnătură îi aparține inculpatului Manole Constantin, care este semnat în rubrica „contabil șef”, respectiv semnăturile inculpatului au fost depuse la rugămintea lui Manole Vitalie, astfel aceste fișe cu specimene nu au relevanță pentru învinuirea adusă;

- ordinul nr. 04 din 02.05.2006, prezentat instanței de apel în copie de către reprezentantul părții vătămate - Starțun Ion, neavizată prin careva ștampilă și care este emis de către directorul SC „Maviprim-Com” SRL, Manole Vitalie, privind numirea în funcția de contabil-șef al firmei date a lui Manole Constantin pe un salariu de 0,5%, este fals și/sau întocmit în condiții necunoscute de alte persoane, iar inculpatul Manole Constantin, n-a semnat niciodată asemenea ordin, respectiv n-a cunoscut pînă la 25.03.2016, că ar fi existat asemenea ordin de numire în funcția de contabil șef al SC „Maviprim-Com” SRL, autenticitatea ordinului ar putea fi dovedită prin prezentarea originalului acestuia;

- cât privește înscrisul din formularul pentru persoanele juridice a SC „Maviprim-Com” SRL, privind includerea de către bancă a inculpatului Manole Constantin cu titlu de contabil-șef, în rubrica „Informația despre organele de

conducere a organizației”, este un înscris fals, care nu corespunde realității, or, inculpatul Manole Constantin, n-a activat niciodată în calitate de contabil-șef, respectiv dacă ultimul a fost inclus în rubrica dată, în baza documentelor prezentate de către directorul SC „Maviprim-Com” SRL, Manole Vitalie, atunci acesta a dus în eroare banca, prezentând documente false și/sau alte persoane din bancă cointeresate de a dobândi ilicit mijloace bănești, au falsificat acest înscris în actele bancare, despre care inculpatul nu a cunoscut pînă la 25.03.2016;

- instanței de apel, i s-a prezentat cu titlu de probă, în original, certificatul Inspectoratului Fiscal de Stat a r-nului Rîșcani, din 15.04.2015, sub nr. 9-1-154/869, prin care se confirmă că, inculpatul Manole Constantin n-a exercitat funcția de contabil-șef la SC „Maviprim-Com” SRL;

- la materialele cauzei nu există nici un act/ordin, ce ar confirma că, inculpatul Manole Constantin, este angajat în calitate de contabil șef, la SC „Unimoment-Impex” SRL, respectiv nici nu poate să existe, fiindcă niciodată n-a deținut asemenea funcție;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, respectiv decizia atacată nu cuprinde motivele de drept pe care se întemeiază soluția, or, această motivare este făcută în pripă, fără elucidarea completă și obiectivă a circumstanțelor ce au condus la emiterea acestei decizii;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și anume proba - declarațiile martorului Levcovschi Vitali, au fost indicate greșit în decizie în raport cu ce ultimul a declarat anterior, instanța de apel invocă în decizie precum, martorul numit a relatat că la începutul lunii martie 2008 la instituția bancară s-au adresat frații Manole, Vitalie ce activa în calitate de administrator la SC „Maviprim-Com” SRL și Constantin în calitate de contabil la aceeași societate, cu scopul obținerii unui credit pe numele persoanei juridice. Aceste afirmații din decizia instanței de apel, nu corespund realității, fiindcă la bancă s-a prezentat numai administratorul SC „Maviprim-Com” SRL, Manole Vitalie, respectiv Manole Constantin, s-a prezentat deja ulterior pentru a garanta creditul, or, martorul Levcovschi Vitali a declarat că la mijlocul lunii februarie 2008, directorul SC „Maviprim-Com” SRL, Manole Vitalie, s-a prezentat de unul singur la filiala băncii, unde i-a prezentat documentele juridice pe firma gestionată de el, inclusiv directorul Manole Vitalie a prezentat și extrasul de la Camera Înregistrării de Stat, certificat privind lipsa restanțelor față de buget, contract de arendă a încăperilor pe str. Benderului 6, mun. Bălți, documente economico-financiare, etc.(f. d. 1-2, vol - II). Tot martorul Levcovschi Vitali a declarat că directorul Manole Vitalie a prezentat lui personal toate actele enumerate în orginal, inclusiv și contractul de vânzare-cumpărare nr. 2 din 29.01.2008, de pe care a făcut copie. În același timp, martorul Levcovschi Vitali a declarat că ulterior, dar în aceeași zi, la el s-a prezentat inculpatul Manole Constantin, care i-a transmis decizia asociatului unic al SC „Vectra -

Impex”, în persoana lui, ce prevedea constituirea garanțiilor în favoarea băncii pentru creditul solicitat de către S.C. „MaviPrim - Com” SRL, care a rămas la el, adică la bancă în original;

- instanța de apel eronat a interpretat prevederile legale în acest caz, cât privește constatarea elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate inculpatului și aprecierea eronată a faptului precum că inculpatul a activat în calitate de contabil șef, ceea ce nu corespunde realității, inclusiv fiind lipsa de probe în acest sens.

7. La recursul ordinar declarat de către procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului declarat de procuror, din motiv că acesta este neîntemeiat, iar în argumentarea acestuia au fost invocate circumstanțe ce nu corespund realității, cu scopul de a duce în eroare instanța de recurs, nefiind indicat nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală și nu se abordează careva probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror:

Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând seama de opinia din referință, Colegiul penal lărgit constată, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul indică ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului descrise în pct. 6.1. a prezentei decizii, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt neîntemeiate și nu se acceptă, deoarece constituie opinia subiectivă a recurentului, care își manifestă dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului Manole Constantin pe art. 238 Cod penal, din motiv că ar fi prea blândă, iar acțiunea civilă urma a fi admisă, or din conținutul

deciziei instanței de apel (f.d. 18, vol. IV), rezultă cert că instanța de apel corect s-a expus argumentat asupra acestor chestiuni invocate de procuror și just a respins solicitarea din apelul declarat de procuror de a aplica o pedeapsă mai aspră inculpatului, precum și de a modifica soluția primei instanțe de admitere a acțiunii civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la adoptarea soluției de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei pe art. 238 Cod penal și în latura civilă, a indicat just în decizia sa (f.d. 18, vol. IV), că lui Manole Constantin i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă, fiind respectate de prima instanță criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de scopul pedepsei penale reglementat de art. 61 Cod penal, menționând și în partea laturii civile, că pentru determinarea mărimii despăgubirilor este necesară verificarea sumei indicate în acțiunea civilă, cu prezentarea de probe suplimentare, conformându-se astfel prevederilor art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, iar argumentele instanței de apel în privința soluției sale în partea pedepsei stabilite de prima instanță inculpatului Manole Constantin în baza art. 238 Cod penal, precum și în latura civilă, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin:

Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze parțial hotărârile judecătorești și să dispună încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declarare a recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând decizia instanței de apel sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, din textul recursului se mai atestă că recurentul invocă că în acțiunile lui Manole Constantin nu au fost întrunite elementele infracțiunii, caz ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 6 CEDO – încălcarea dreptului la un proces echitabil, în sensul că acuzația înaintată nu este clară și precisă în partea acțiunilor de comitere de către inculpatul Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, și-a găsit confirmarea în cauza dată, iar restul temeiurilor invocate de recurent în partea ce ține de acțiunile de comitere de inculpatul Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, nu s-au confirmat în urma examinării materialelor cauzei.

8.2.1. Cu privire la motivele indicate în partea acțiunilor de comitere de către inculpatul Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal:

Colegiul penal lărgit raportând motivele și temeiurile invocate de recurent în această parte, la textul deciziei contestate, relevă că acestea nu se confirmă și că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a respectat prevederile art. 412, 413, 414 Cod de procedură penală și corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind cumulul de probe administrat la cauza penală, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel pronunțându-se asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea corectă a apelului declarat de avocat în numele inculpatului Manole Constantin și de către ultimul, cu admiterea apelului declarat de procuror, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Manole Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, iar temeiuri de a pune la îndoială aceste constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Cît privește criticile recurentului descrise în pct. 6.2. a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, enunțând că *„sentința primei instanțe, este neîntemeiată, nefondată, inclusiv neargumentată, or prima instanță n-a dat o apreciere justă și nu s-a expus motivat asupra argumentelor apărării și inculpatului susținute de probele acumulate și prezentate de avocat la cauza penală; prima instanță a făcut o analiză abstractă și insuficientă a probelor, constatând ca fiind dovedită vina inculpatului, bazându-se doar pe presupuneri; instanța de apel, cât și prima instanță, s-au bazat ilegal numai pe declarațiile reprezentantului părții vătămate - BC „FinComBank”, Starțun Ion și a martorului - Tanas Victor, care este directorul ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL; instanța de judecată greșit a apreciat critic declarațiile martorilor Cazmirciuc Angela și Janu Anatolie, or acești martori au relatat că nimeni nu a văzut de unde au fost ridicate documentele; prima instanță n-a luat în considerare faptul că, declarațiile inculpatului Manole Constantin în cumul cu celelalte probe administrate pe cauza penală în procesul judecării cauzei, sunt veridice și corespund circumstanțelor, sunt pertinente și coraborează cu probele prezentate de apărare, respectiv instanța a apreciat negativ declarațiile inculpatului în loc ca acestea sa fie apreciate pozitiv, adică în defavoarea părții vătămate, deoarece faptele care nu pot fi dovedite în procesul penal și care se bazează pe presupuneri se tratează în mod obligatoriu în favoarea inculpatului, respectiv nu pot fi puse la baza unei hotărâri de învinuire sau a unei sentințe de condamnare; instanța de apel, cât și prima instanță neîntemeiat au apreciat negativ declarațiile martorilor apărării, pe motiv că circumstanțele expuse de ultimii au ca scop eschivarea inculpatului de la răspundere; invocările instanței de apel, expuse în decizie, precum că vina inculpatului Manole Constantin, se probează prin contractele nr. 2, nr. 3, facturi fiscale, procura din 28.10.2004, etc., sunt niște presupuneri, or, xerocopiile nu pot fi considerate ca probe, iar procura numită a expirat pînă la presupusa infracțiune. Instanța de apel, mai pune la baza confirmării vinovăției inculpatului actele peocesuale: - procesul verbal de ridicare din 21.06.2011, încheierile judecătorești cu privire la efectuarea perchezitiilor, etc., însă aceste acte nu confirmă vinovăția, dar confirmă că a avut loc asemenea eveniment ce ține de acțiunea procesuală și atît”* Colegiul penal lărgit menționează că nu pot fi acceptate, deoarece nu cad sub incidența nici a unui temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, astfel, instanța de recurs nu poate da o nouă apreciere probelor administrate la cauza penală, ce este o prerogativă exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la

judicarea cauzei. Astfel, dezacordul recurentului cu aprecierea probelor se respinge ca neîntemeiat.

Ce ține de alegația recurentului, precum că *„prima instanță greșit în sentință, întâi a constatat fapta și vinovăția inculpatului, deși doar ulterior a descris și analizat probele”*, Colegiul penal lărgit notează că este irelevant și se respinge, or din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 79-83, vol. III), rezultă că instanța la întocmirea sentinței a respectat structura legală a sentinței prevăzută la art. 393, 394 Cod de procedură penală.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că *„contractele de vânzare cumpărare au fost semnate și încheiate de către directorul SC „Maviprim-Com” SRL Manole Vitalie, dar nu de Manole Constantin, care nu avea calitatea de contabil, procura prin care acesta a fost împuternicit fiind expirată la momentul întocmirii contractelor respective, iar semnăturile de pe contractele de credit au fost efectuate la rugămintea lui Manole Vitalie, și că tot cel din urmă a prezentat băncii documentele necesare pentru acordarea creditului inclusiv factura fiscală și contractul de vânzare cumpărare nr. 2 din 29.01.2008, Manole Constantin s-a semnat și ca garant în favoarea băncii pentru creditul soliciat”*, Colegiul penal lărgit stabilește că urmează a fi respinse or acestea constituie opinia subiectivă a recurentului fiindcă cele invocate contravin datelor ce rezultă din materialele cauzei, iar ambele instanțe în hotărârile sale (f.d. 80-83, vol. III, f.d. 11-18, vol. IV), au descris un cumul de probe, relatat și în pct. 5 a prezentei decizii, fiecare probă fiind apreciată corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, care au demonstrat incontestabil vinovăția lui Manole Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, în circumstanțele reținute de instanțele ierarhic inferioare, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestei constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar, nefiind necesar de a interveni în hotărârile judecătorești în aceste aspecte.

La fel, la argumentele recurentului, precum că *„băncii i sau prezentat actele necesare pentru acordarea creditului, inclusiv factura fiscală falsă seria SX 4582324 din 21.07.2008 și contractul de vânzare - cumpărare a celor 5 unități de transport, încheiat cu ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL, au fost prezentate nu de către contabilul Manole Constantin, dar de către directorul SC „MaviPrim - Com” SRL, Manole Vitalie, fapt ce se demonstrează prin declarațiile martorului Levcovschi Vitali, date în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, unde a declarat că la mijlocul lunii februarie 2008, directorul SC „Maviprim-Com” SRL, Manole Vitalie s-a prezentat de unul singur la filiala băncii, unde i-a prezentat documentele juridice pe firma gestionată de el, inclusiv și contractul de vânzare cumpărare nr. 2 din 29.01.2008, în original, de pe care a făcut copie. Același martor a declarat că în aceeași zi la el s-a prezentat inculpatul Manole Constantin care i-a transmis*

decizia asociatului unic SC „Vectra-Impex”, în persoana lui, ce prevedea constituirea garanțiilor în favoarea băncii pentru creditul soliciat de către SC „Maviprim-Com” SRL, mai relatând că contractele de credit au fost semnate de directorul Manole Vitalie și de contabilul șef Manole Constantin, declarații ce au fost susținute de martor și în instanța de apel”, Colegiul penal lărgit atestă că nu pot fi acceptate, or acestea contravin declarațiilor relatate de martorul Levcovschi Vitali, care fiind audiat în prima instanță (f.d. 50 – 55, vol. III), a declarat că actele la bancă au fost prezentate atât de Manole Constantin, care era contabil principal, cât și de Manole Vitalie care era director, iar contractele de credit au fost semnate de ambii, ce s-a confirmat prin semnăturile de pe aceste contracte de credit (f.d. 192-208, vol. I).

Ce ține de motivele indicate de recurent, precum că „în procura nr. 3699 (f.d. 161, vol. I), eliberată la 28.10.2004, se atestă că Manole Vitalie îl împuternicește pe Manole Constantin să reprezinte interesele SRL „Maviprim-Com”, pe un termen de 3 ani, adică pînă la 27.10.2007; inculpatul Manole Constantin mizând pe faptul că dispune de împuterniciri de a reprezenta firma, la rugămintea directorului Manole Vitalie, care a spus la moment că a întocmit o altă procură de prelungire a împuternicirilor sale să reprezinte firma, a semnat în rubrica contabil șef, însă de fapt n-a exercitat niciodată funcția de contabil și/sau contabil șef al SRL „MaviPrim - Com”, însă credea la moment că dispune de împuterniciri după cum îl asigurase directorul Manole Vitalie, respectiv nu avea careva dubii în acest fapt, fiindcă ultimul este fratele său și avea încredere în el; anterior inculpatul Manole Constantin, a declarat că este contabil al întreprinderii SC „Maviprim - Com” SRL, deoarece a dorit să-1 apere pe fratele său - Manole Vitalie, care era directorul acesteia; pînă a semna în rubrica „contabil - șef”, a informat reprezentanții băncii că nu activează în funcție de contabil, însă aceștia i-au spus că semnarea în această rubrică este doar o formalitate”, Colegiul penal lărgit notează că nu pot fi admise, or faptul că inculpatul Manole Constantin deținea de jure funcția de contabil șef se confirmă prin ordinul Nr. 04 din 02.05.2006 (f.d. 173, vol. III) și faptul că acesta a fost admis de administrația BC „FinComBank”, în calitate de contabil șef, acesta semnând atât ordinele de plată cât și contractele de credit încheiate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2 din 29.01.2008 încheiat între ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” S.R.L., în rubrica „Contabil-șef” (f.d. 184-209, vol. I), despre ce declară și martorul Levcovschi Vitali (f.d. 50-55, 189-191, vol. III), inclusiv în instanța de apel.

Totodată, în privința criticii recurentului, precum că „procurorul în actul de învinuire, se expune că, contractul nr. 2 din 29.01.2008, nu există. Totodată, procurorul se expune în ordonanța de învinuire că contractul deja este fals, însă la dosar nu s-au prezentat careva probe, ce ar indica la falsificarea acestui contract, respectiv nu există careva raport de expertiză grafoscopică ce ar demonstra faptul

dat, iar asupra divergențelor cu privire la existența sau falsificarea respectivului contract, nu s-a expus nici prima instanță, nici instanța de apel, instanța de apel a respins neîntemeiat cererea părții apărării de la 25.03.2016, de efectuarea a expertizei grafoscopice, indicând că la materialele cauzei nu există în original contractul nr. 2 din 29.01.2008 de vânzare cumpărare fals, nici factura fiscală falsă seria SX nr. 4582324 din 21.07.2008, iar pe baza unor copii nu poate fi efectuată expertiza în cauză;”, Colegiul penal lărgit stabilește că sunt inadmisibile, or efectuarea unei expertize grafoscopice în scopul invocat de recurent este irelevantă, fapt asupra căruia instanța de apel s-a expus motivat în decizia sa (f.d. 16, vol. IV), iar lipsa veridicității contractului nr. 2 din 29.01.2008, care ar fi fost încheiat între ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și SC „Maviprim-Com” SRL în valoare de 5470000 lei, a fost confirmată inclusiv în instanțele de judecată, prin intermediul declarațiilor martorului Tanas Victor (f.d. 56-58, vol. III), care fiind directorul ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL, a declarat că „*contractul nr. 2 din 29.01.2008 nu a fost încheiat cu SC „Maviprim-Com” SRL, cu cei din urmă fiind încheiat ulterior contractul din 18.02.2008 și a negat orice afacere cu cerealele, cu Manole Vitalie nu a negociat, nu îl cunoaște*”, fapt ce determină că contractul nr. 2 din 29.01.2008 prezentat de inculpatul Manole Constantin în scopul obținerii creditului la BC „FinComBank” SA, era unul fictiv, încheierea acestuia nefiind convenită cu administrația ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL, scopul acestui contract fiind de a duce instituția bancară în eroare pentru acordarea creditului.

Cu referire la alegațiile recurentului, în privința „*legalității percheziției efectuate la sediul SC „Maviprim-Com” SRL în lipsa unui reprezentant al SC „Maviprim-Com” SRL, care ar atrage nulitatea acesteia*”, Colegiul penal lărgit menționează că încălcările invocate sunt neesențiale, or la cauza penală pe lângă actele ridicate în cadrul acestei percheziții, au fost administrate suficiente probe pertinente și obținute legal prin perchezițiile la alte persoane juridice, descrise inclusiv în pct. 5 a prezentei decizii, care în coroborare au demonstrat vinovăția lui Manole Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal.

Ce ține de motivul invocat de recurent, precum că „*instanța de apel, cât și prima instanță afirmă ilegal și neîntemeiat în decizie și sentință că, vinovăția inculpatului Manole Constantin se demonstrează prin procesele-verbale de ridicare a documentelor din 20.06.2011 de la ÎM „Centrul Auto Kamaz” SRL și din 21.06.2011 de la BC „FinComBank” SA, deoarece inculpatul n-a participat la ridicarea acestor acte pentru a-și putea apăra interesele, inclusiv n-a avut posibilitatea să le conteste*”, Colegiul penal conchide că este neîntemeiat, or inculpatului Manole Constantin nu avea calitatea de reprezentant nici a uneia din persoanele juridice menționate, iar conform prevederilor art. 127 Cod de procedură penală, care enumeră cercul de persoane admise la efectuarea perchezițiilor, rezultă că participarea lui Manole Constantin la efectuarea perchezițiilor la sediul ÎM

„Centrul Auto Kamaz” SRL, cât și BC „FinComBank” SA, nu era obligatorie, acesta având posibilitatea să își înainteze obiecțiile la prezentarea materialelor de la sfârșitul urmăririi penale, însă după cum reiese din procesele verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare învinuitului a materialelor de urmărire penală (f.d. 153, 154, vol. II), careva obiecții în acest sens nu au fost înaintate nici de inculpatul Manole Constantin și nici de apărătorul său.

În privința motivului invocat de recurent, precum că *„reprezentantul părții vătămate Starțun Ion duce în eroare instanța, deoarece declarațiile lui sunt diametral opuse cu cele ale martorului Levcovschi Vitali”*, Colegiul penal indică că este opinia subiectivă și neîntemeiată a recurentului ce nu poate fi admisă, or aceste declarații au valoare probatorie, care în coroborare cu restul probelor administrate la prezenta cauza penală, apreciate corect de prima instanță și instanța de apel, au demonstrat vinovăția inculpatului Manole Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal.

Totodată, ce ține de afirmația recurentului că *„instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și anume declarațiile martorului Levcovschi Vitali, au fost indicate greșit în raport cu cele declarate de acesta anterior”*, Colegiul penal o respinge, din motiv că în decizia instanței de apel au fost indicate chestiunile esențiale relatate de acest martor atât în prima instanță (f.d. 50-55, vol. III), cât și în instanța de apel (f.d. 189-191, vol. III), fără denaturarea lor, iar temeieri de a considera aceasta ca o eroare gravă de fapt, nu se stabilesc de instanța de recurs ordinar.

În partea criticilor recurentului ce ține de soluția instanțelor de judecată privind acțiunea civilă intentantă de BC „FinComBank” SA, Colegiul penal lărgit conchide că soluția de admitere în principiu a acțiunii civile, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, este corect adoptată de prima instanță și menținută de instanța de apel, fiind în corespundere cu prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, or instanțele de judecată corect au constatat că nu s-a stabilit valoarea sumelor rambursate și celor nerambursate, din moment ce prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 03.03.2011 (f.d. 200-202, vol. II), a fost hotărâtă transmiterea silită în posesia BC „FinComBank” SA, a bunurilor gajate întru achitarea datoriilor existente pe contractele de credit încheiate cu SC „Maviprim-Com” S.R.L., iar pentru aprecierea cuantumului despăgubirilor este necesară verificarea și administrarea suplimentară a probelor, fapt ce în opinia instanței de recurs ordinar ar fi generat tergiversarea neîntemeiată a procesului penal, astfel, reieșind din aceste circumstanțe, se indică că soluția adoptată în latura civilă de instanțele de judecată, a fost corectă și justificată.

Cu referire la alegațiile recurentului, prin care acesta invocă că în acțiunile inculpatului Manole Constantin nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute

de art. 238 Cod penal, motive ce cad sub incidența temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit le respinge ca inadmisibile, acestea reprezentând opinia subiectivă a recurentului, or în temeiul probelor administrate la urmărirea penală, cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel, descrise și la pct. 5 a prezentei decizii, ambele instanțe de judecată just au constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal indică că instanța de apel s-a expus motivat și detaliat în decizia sa cu privire la prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal în acțiunile inculpatului Manole Constantin (f.d. 17, vol. IV), iar instanța de recurs ordinar, în virtutatea corectitudinii acestor argumente, pentru a evita repetări inutile le acceptă și le însușește.

În continuare, la argumentul recurentului precum că lipsesc careva probe care ar dovedi că Manole Constantin ar fi avut scopul de profit la obținerea creditului, Colegiul penal lărgit menționează că în art. 238 Cod penal, se incriminează prezentarea cu bună știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, nefiind stipulată cerința ca făptuitorul să fie ghidat de scopul de profit, iar în speță a fost probat cu certitudine anume scopul inculpatului Manole Constantin de a obține creditului de la BC „FinComBank” SA, prin înșelăciune, motiv din care instanța de recurs ordinar nu acceptă nici această alegație a recurentului.

Totodată, recurentul mai indică că *„inculpatului Manole Constantin, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv, garantate de art. 6, 13 CEDO, fiind admise cu bună știință încălcări a legislației procesual penale în faza urmăririi penale și că partea acuzării a încălcat prevederile art. 4 alin. (1) Cod penal, și împreună cu instanțele de judecată inclusiv și art. 6 alin. (1), (2) Cod penal”*. Astfel, ce ține de aceste critici a recurentului, Colegiul penal lărgit reține că sunt declarative, or în textul recursului declarat de avocat în numele inculpatului, nu se identifică circumstanțe ce ar fi cauzat încălcarea de drepturi procesuale ale inculpatului, or după cum rezultă din materialele cauzei, procesul penal în privința lui Manole Constantin s-a desfășurat fără a fi admise erori esențiale, ce ar fi afectat legalitatea și corectitudinea hotărârilor instanțelor de judecată, în partea stabilirii vinovăției lui Manole Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, or soluția instanțelor în această parte s-a bazat pe un cumul de probe suficient și pertinent, fiind respectate rigorile unui proces echitabil în cauza penală privindul pe inculpatul Manole Constantin, cu respectarea dreptului inculpatului la apel și recurs ordinar.

8.2.2. Cu privire la motivele indicate în partea acțiunilor de comitere de către inculpatul Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 335 Cod penal:

Colegiul penal lărgit raportând motivele și temeiurile invocate de recurent în această parte, la datele prezente în materialele cauzei și la textul deciziei contestate, conchide că sunt întemeiate, confirmându-se încălcarea prevederilor art.6 CEDO, sub aspectul că s-a încălcat dreptul inculpatului de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că prin Rechizitoriu (f.d. 167, vol. II), în partea acțiunilor descrise de săvârșire de către Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, acestuia i se incriminează că „[...]Tot Constantin Manole, la începutul anului 2008, activând în calitate de contabil la SC „Maviprim-com SRL”, fiind persoană cu răspundere materială implicată în gestionarea întreprinderii, urmărind scopul obținerii unui credit în condiții avantajoase, **din motiv de profit, din intenție directă** [...]”.

Totodată, Colegiul penal menționează că prin Rechizitoriu s-au calificat acțiunile inculpatului Manole Constantin în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, care prevede următorul text a infracțiunii de abuz de serviciu „Folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație a situației de serviciu, **în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**”.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit invocă că în actul de învinuire nu este clară fapta incriminată ca fiind comisă de către Manole Constantin, nefiind indicat sub aspectul laturii obiective și subiective, în ce a constat interesul material ori alte interese personale, ce l-au determinat pe inculpatul Manole Constantin să comită fapta imputată, fiind indicat doar motivul de profit, formulare ce nu se conține în textul dispoziției art. 335 alin. (1) Cod penal, fapt ce a lezat dreptul inculpatului Manole Constantin la un proces echitabil garantat de art. 6 §3 CEDO, care prevede că orice acuzat are dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Totodată, se reține că în sensul jurisprudenței CtEDO, (Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p. 79), **rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal** și din momentul elaborării acestuia inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce li se aduc.

Subsidiar, se relevă că CtEDO a constatat în pct. 18, 19 din cauza Adrian Constantin împotriva României din 12 aprilie 2011 (cererea nr. 21175/03) că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației” aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris

cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat. Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din Convenție. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat, și deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii. Dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura și cauza acuzației care i se aduce. În sfârșit, există o legătură între lit. a) și b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea.

Astfel, Colegiul penal lărgit stabilește că actul de învinuire a lui Manole Constantin, în partea învinuirii de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, nu este clar și precis, nu corespunde dispoziției acestui articol, ceea ce îngrădește posibilitatea inculpatului Manole Constantin de a-și exercita pe deplin dreptul la apărare, iar prima instanță (f.d. 79, verso, vol. III) și instanța de apel (f.d. 7-8, vol. IV) în fapta constatată în partea comiterii de către inculpatul Manole Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, au indicat același text din rechizitoriu, repetând eroarea admisă de procuror în această parte, ce nu poate fi corectat și acceptat de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, se conchide că lipsa în cadrul procesului penal a unei învinuiri clare și precise, contravine limitelor unui proces echitabil și constituie un temei care exclude sau condiționează tragerea la răspundere penală a inculpatului Manole Constantin, privind învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, motiv din care hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare urmează a fi casate în această parte, cu încetarea procesului penal, în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi respins, iar recursul avocatului Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece s-a confirmat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 6 CEDO, sub aspectele că s-a încălcat dreptul inculpatului Manole Constantin de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației în partea învinuirii lui de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Manole Constantin, casează parțial sentința Judecătoriei Bălți din 05 noiembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Manole Constantin Xxxx**, pronunțând următoarea hotărâre.

Se dispune încetarea procesului penal în privința inculpatului Manole Constantin Xxxx pe învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În rest, în partea condamnării inculpatului Manole Constantin Xxxx în baza art. 238 Cod penal, la amendă – 1500 unități convenționale și în latura civilă se mențin prevederile hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 aprilie 2017**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie